

Gammel i skinn – ung i sinn

En fremtidsrettet og vital fagmedisinsk forening med ambisjoner har nylig markert 100 år med norsk dermatologi.

– Jubileer er til for å feires, for å glede seg, for å markere samhold, for å styrke identitet, for å reflektere over fagets posisjon og utvikling, for å se bakover, men særlig for å se fremover. Norsk forening for dermatologi og venerologi leder Petter Gjersvik var tydelig i sin tale under foreningens jubileumssymposium.

Tror på en fremtid for dermatologi

– Behovet for spesialisttjenester vil øke med økende pasientforventninger, økende krav til tilgjengelighet og kvalitet og ikke minst høyere levealder i befolkningen. Men en lys fremtid kommer ikke av seg selv – den forutsetter ambisjoner, vilje og innsats. Skal norsk dermatologi – og venerologi – heve seg til beste for norsk medisin og norske pasienter, kreves det mer samarbeid, klare mål og pragmatiske løsninger. Norske hudavdelinger er små og må samarbeide enda mer enn i dag – på tvers av regiongrenser, landegrenser, faggrenser og profesjongrenser, sier Gjersvik, som mener at det må settes opp tydeligere krav for sykehuslegers faglige virksomhet, og at sykehustjenesten for leger i spesialisering (LIS) må bli mer strukturert.

– Det må forskes mer og bedre, sier Gjersvik. Dette krever antakelig fleksible stillingsordninger der man kan kombinere forskning med annet legearbeid, enten på eller utenfor sykehus. Ved et universitetssykehus må ledelsen på alle nivåer være like opptatt av forskning som av effektiv sykehusdrift.

– Norsk dermatologisk forskning er nå inne i en god periode, sier han. – Vi har der-

BLIDE JUBILANTER. Fra v. Marit Saunes og Petter Gjersvik, henholdsvis nestleder og leder i foreningen og Katarina Zak Stangeland, leder i kurskomiteen for jubileumsmøtet. Foto Lise B. Johannessen

matologiske forskningsmiljøer ved alle de medisinske fakultetene, selv om de er små og sårbare. Den akademiske kompetanse styrkes gradvis. Norsk dermatologi er på vei oppover og står nå sterkere enn for bare få tiår siden.

Har et distriktsproblem

De siste årene har det vist seg vanskelig å rekruttere spesialister til avtalepraksis og overlegestillinger i distriktene. Dette gjelder i alle deler av landet, særlig i Nord-Norge, men også i sentrale deler av Østlandet.

– Mange avtalehjemler og overlegestillinger ved offentlige poliklinikker i norske mellomstore byer er nå besatt av utenlandske statsborgere med spesialistutdan-

ning fra utlandet. Dette forteller oss at noe er i ferd med å skje med arbeidsmarkedet for norske hudleger og med unge hudlegers vilighet til å flytte på seg, påpeker Gjersvik. Mens man tidligere flyttet til en annen by etter endt spesialistutdanning for å starte eller overta en privatpraksis, ser det nå ut til at svært mange klorer seg fast i den byen de har fått sin spesialistutdanning.

– Innføringen av faste LIS-stillinger fra 1. juli i år vil gjøre denne situasjonen enda mer prekær, særlig for Oslo universitetssykehus og Helse Sør-øst. Her har vi et problem som må løses i samarbeid med Legeforeningens ledelse, sier Gjersvik.

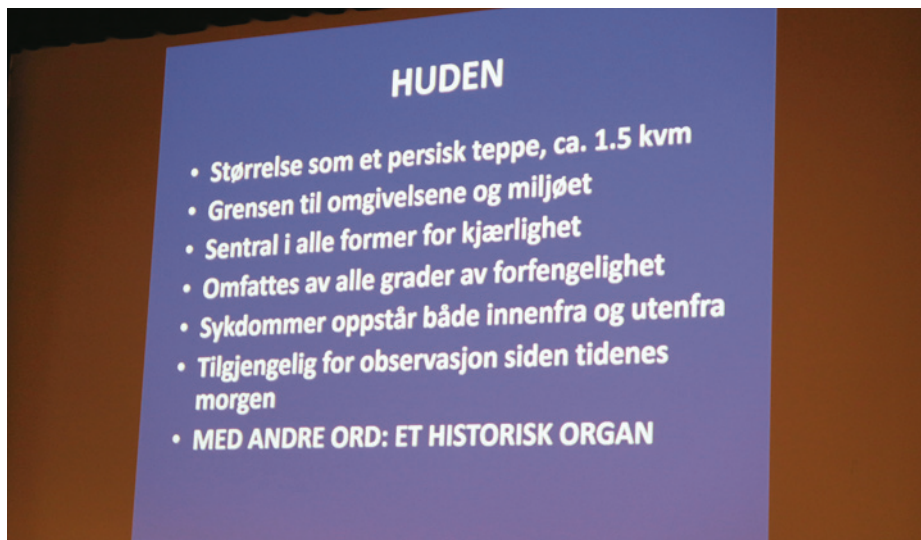
Gammel og populær spesialitet

– Dermatologene var tidlig ute med å stifte sin spesialforening, forteller Tor Langeland, privatpraktiserende spesialist og tidligere leder i foreningen. Allerede i 1915 ble Norsk dermatologisk forening – den fjerde spesialforeningen i Legeforeningen – etablert. Den gang var veneriske sykdommer, spesielt syfilis, et stort folkehelseproblem. Likevel kom ordet venerologi inn i foreningens navn først i 2011.

Rekrutteringen til hudfaget er svært god, og søkermassen til LIS-stillinger er upåklagelig både hva gjelder antall og kvalifikasjoner. Per 14.9. 2015 hadde foreningen 233 yrkesaktive medlemmer, hvorav 135 kvinner. Kvinneandelen er økende, noe som gjenspeiler rekrutteringen til medisinstudiet.

Lise B. Johannessen

lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Samfunnspolitisk avdeling

Et «historisk» organ.